

عبد الرحیم موگھی

((...)) چنین حکمی را ندارند.^۲

نکته دوم:

برخی از مراجع بزرگوار تقلید مانند حضرت امام خمینی ره و آیات عظام به جلت تبریزی، سیستانی و وحید خراسانی به صورت فتوای احتیاط می فرمایند: کسی که وضو ندارد، حرام است اسم خداوند متعال را به هر زبانی لمس کند. بنابراین لمس و مس کردن کلمات خدا^۱، خداوند (فارسی) و الله (عربی) و GOD (انگلیسی) و نظیر آن بدون وضو حرام است.

۱ - نام خداوند متعال و صفات

مخصوص او مانند کلمه رحمان.

۲ - نام پیامبران گذشته و پیامبر عزیز اسلام مانند آدم، ابراهیم، نوح، موسی، عیسی، و محمد علیهم السلام

۳ - کنیه و لقب‌های پیامبران مانند ابوالقاسم و امین که کنیه و لقب پیامبر بزرگوار اسلام علیهم السلام است.

نکته اول:

بسیاری از مراجع بزرگوار تقلید مانند حضرت امام خمینی ره و آیات عظام به جلت تبریزی، سیستانی و وحید خراسانی به صورت فتوای احتیاط می فرمایند: کسی که وضو ندارد، حرام است اسم خداوند متعال را به هر زبانی لمس کند. بنابراین لمس و مس کردن کلمات خدا^۱، خداوند (فارسی) و الله (عربی) و GOD (انگلیسی) و نظیر آن بدون وضو حرام است. و نیز کسانی که نامشان عبدالله، حبیب الله، و مانند آن است، بدون وضو نمی توانند کلمة (الله) در نامشان را لمس و مس کنند. و طبق احتیاط برخی از مراجع معظم تقلید مانند مقام معظم رهبری - مدظله العالی - آرم جمهوری اسلامی ایران نیز همان حکم کلمه (الله) را دارد. ولی ضمیر (ه) در (با اسمه تعالی) و کلمة

گاه برخی از بانوان در هنگام نماز و یا پس از نماز متوجه می‌شوند که مقدار پوشش شرعی واجب در نماز را رعایت نکرده‌اند، مثلاً متوجه می‌شوند که مقداری از موهاشان، بیرون و پیدا بوده است. آیا در این صورت نمازشان باطل شده است و دوباره باید آن را بخوانند؟

شماری از مراجع عظام مانند حضرت آیت الله مکارم شیرازی می‌فرمایند: نمازشان صحیح است و نیازی نیست که آن را دوباره اعاده کنند و بخوانند و یا اگر وقت نماز گذشته است، قضای آن را به جا آورند.^۵

نکته پنجم:

اگر در هنگام گذاشتن پیشانی روی مهر نماز، قسمتی از موی سر انسان بین پیشانی و مهر نماز فاصله و حائل شود و مانع چسبیدن پیشانی روی مهر گردد، وظیفه چیست؟ آیا باید سر را از روی مهر برداشت و مجدداً سر را روی مهر گذاشت، یا باید در همان حالت ذکر سجده را گفت؟

برخی از مراجع تقلید مانند حضرت آیت الله فاضل لنکرانی در

۴- نام امامان معصوم و حضرت زهرا^{علیهم السلام} مانند علی، فاطمه، حسین، و مهدی.

۵- کنیه و لقب‌های امامان معصوم^{علیهم السلام} مانند اباعبدالله و سید الشهداء که کنیه و لقب امام حسین^{علیهم السلام} است.^۳

نکته سوم:

یکی از سؤالاتی که مطرح است این است که آیا جنوب و زن حائض می‌توانند «دعای کمیل» بخوانند و یا به «حرم امامزاده‌ها» مانند حرم حضرت معصومه در قم مقدس و شاه چراغ در شیراز بروند.

غالب مراجع تقلید مانند حضرت آیت الله فاضل لنکرانی می‌فرمایند: جنوب و زن حائض می‌توانند دعای کمیل را بخوانند به شرط آن که آیه **﴿إِنَّمَّا كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنَ كَانَ فَاسِقًا لَا يَنْتَهُونَ﴾** را نخوانند، زیرا این آیه قسمتی از سوره «المل سجده» است که خواندن آن بر جنوب و زن حائض حرام است. و نیز رفتن جنوب و زن حائض به حرم امامزاده‌ها مانع ندارد، البته بخش‌هایی که مسجد محسوب نشود.^۴

نکته چهارم:

می دهند، مثلاً گفته می شود: «من علی‌اللهی ام»، «من حسین‌اللهی ام»، «من زینب‌اللهی ام». آیا بیان این گونه اشعار جواز شرعاً دارد؟

برخی از مراجع عظام تقلید مانند حضرت آیت‌الله مکارم شیرازی در این زمینه می‌فرمایند: این گونه تعبیرات مناسب افراد معتقد به مکتب معصومان علیهم السلام نیست و لازم است به این اشخاص تذکر داد و «آن‌ها را از این کار نهی کرد» و برای بزرگداشت مقام آن بزرگواران راه‌های خوب و سنجیده و معقولی وجود دارد که به این گونه سخنان نیازی نیست.^۸

نکته هشتم:

گاهی برخی از روضه خوان‌ها در روضه خوانی‌های خود داستان عقد و عروسی حضرت قاسم علیه السلام را بیان می‌کنند. بیان کردن این داستان چه حکمی دارد؟

بعضی از مراجع مععظم تقلید مانند حضرت آیت‌الله مکارم شیرازی در این زمینه «فتوا» داده‌اند: چون داستان عقد و عروسی حضرت قاسم علیه السلام در منابع معتبر نیامده و وارد نشده است، بهتر است که بیان آن ترک شود.^۹

این باره می‌فرمایند: لازم است در حال سجده، خود پیشانی روی مهر نماز قرار گیرد و چناچه موی سر انسان مانع از این کار باشد، باید به کشیدن پیشانی روی مهر و یا با برداشتن موهای سر به طوری که سر انسان از روی مهر برداشته نشود، مانع را بطرف کرد.^۶

نکته ششم:

گاهی در هنگام سجده، پیشانی نمازگزار دوبار به مهر نماز برخورد می‌کند. آیا چنین کاری یک سجده حساب می‌شود یا دو سجده؟

بعضی از مراجع مکرم تقلید مانند حضرت امام خمینی علیه السلام و حضرت آیت‌الله فاضل لنکرانی می‌فرمایند: اگر مرتبه دوم قابل کنترل و جلوگیری نباشد که پیشانی دوبار به مهر برخورد نکند، مجموعاً یک سجده حساب می‌شود. در غیر این صورت، دو سجده حساب می‌شود.^۷

نکته هفتم:

اخیراً در برخی از مجامع و هیأت‌های مذهبی کشور اشعاری سروده و خوانده می‌شود که در ضمن آن، لفظ جلاله «الله» را به معصومان علیهم السلام و جز آن نسبت

یکی از سؤالاتی که گاه مطرح می‌شود این است که آیا مراعات نوبت در اموری که طبق نوبت به کار افراد رسیدگی می‌شود، یک حق عقلایی و شرعی است و تخلف از آن حرام است؟

برخی از مراجع تقلید مانند حضرت آیت الله مکارم شیرازی درباره این استفتاء، فتواده‌اند: در حال حاضر که بسیاری از کارها در اجتماع به صورت صف و قرار گرفتن در نوبت انجام می‌شود، این امر یک حق عقلایی شمرده می‌شود که از بین بردن آن نیز نوعی ظلم به حساب می‌آید و مشمول ادله حرمت ظلم و تجاوز به «حقوق الناس» می‌شود. البته در مواردی که طبق عرف عقلاً استثنایی واقع می‌شود، مانند یک بیمار او رژانسی در مطب دکتر و نظیر آن، رعایت نکردن نوبت اشکالی ندارد.^{۱۱}

پی‌نوشت‌ها:

۱. توضیح المسائل مراجع، سید محمد حسن بنی هاشمی خمینی، م.۳۱۹.
۲. اجریة الاستفتاءات، ج ۱، ص ۴۲ و ۴۴.
۳. دفتر امام خمینی رهنی، بخش استفتاء.
۴. جامع المسائل، ج ۲، ص ۹۷.
۵. استفتاءات جدید، ج ۱، ص ۵۰.
۶. جامع المسائل، ج ۱، ص ۱۰۲.
۷. همان، ص ۱۰۳.
۸. استفتاءات جدید، ج ۱، ص ۵۱۷.
۹. همان، ص ۵۰۸.
۱۰. همان، ص ۵۰۰.
۱۱. همان، ص ۴۸۹.

نکته نهم:

از حضرت آیت الله مکارم شیرازی سوال شده است: چند سال است که بعضی از هیأت‌های مذهبی به همراه مذاحان خود در شب «نهم ربيع الاول» جشن مفصلی تحت عنوان «عبد الزهراء علیها السلام» می‌گیرند و متأسفانه مسائل شرعی و اخلاقی را کمتر رعایت می‌کنند. هنگامی که از آنان علت این گونه کارها نیز پرسیده می‌شود، پاسخ می‌دهند که در این شب، حدیث «رفع قلم» وارد شده است و مجاز هستیم که هر کاری را الجام دهیم. نظر حضرت عالی درباره «عبد الزهراء علیها السلام» چیست؟

ایشان در پاسخ به این استفتای فرموده‌اند:
 ۱- دوستی دوستان اهل بیت عصمت علیها السلام و بیزاری از دشمنان آنان جزء ارکان مذهب است.

۲- نباید به نام مقدس اهل بیت عصمت علیها السلام مجالس مشتمل بر گناه تشکیل داد.

۳- نباید کاری کرد که در میان صفواف مسلمانان شکافی ایجاد شود.

۴- حدیث «رفع قلم» مخصوص کودکان نابالغ و دیوانگان و حالت خواب است، و معاذ الله که امامان معصوم علیهم السلام اجازه ارتکاب گناه به افراد را در شب نهم ربيع الاول یا غیر این شب داده باشند.^{۱۰}

نکته دهم: